

Arrest

nr. 310 306 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN GELDER
Jan van Ryswycklaan 232
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN GELDER. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 13 juli 2022.

Op 8 februari 2023 en 24 augustus 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 24 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een orthodox christen te zijn. U bent geboren op [...] 1990 in Tbilisi en woonde tot aan uw vertrek naar Turkije in Kodzjori. Sinds uw 5 jaar woonde u enkel nog samen met uw vader G., uw oom A. en uw neef R. U werkte uw middelbare studies af en volgde een jaar farmaceutica aan de hogeschool. Daarnaast werkte u in Georgië in een café.

Vanaf het 1e of 2e leerjaar merkte u dat u anders was, maar u besepte niet waarom dat was. U kreeg bijvoorbeeld interesse in knutselen en zo meer. U voelde zich altijd beter bij meisjes, waardoor u op school werd gepest. Toen u 12 of 13 jaar oud was, besepte u dat u verliefd was op mannen. U probeerde dit gevoel echter te onderdrukken en wilde dit niet toegeven aan uzelf, waardoor u in een depressie geraakte. Toen u 14 jaar oud was, besepte u dat u niet de enige was die op mannen viel. U werd op een avond bij de Baratashvili-brug aangesproken door een man die vroeg of u gay was. Die avond had u voor het eerst betrekkingen met een man, maar dit was onvrijwillig. Tot slot probeerde u uw gedrag te controleren, zodat het niet opviel dat u gay was. Maar naarmate u steeds meer in contact kwam met de LGBT-gemeenschap, werd dit moeilijker. Het feit dat u bijvoorbeeld meer interesse had in knutselen, naaien en zo meer en bijvoorbeeld liever met de meisjes speelde, was onaanvaardbaar voor uw vader, oom en neef. Zij vonden dat u zich niet gedroeg zoals het hoorde. Hierdoor beledigden zij u en gebruikten zij geweld tegen u. Daarnaast werd u gehanteerd door een collega, genaamd K.M. Tot slot werd u in het openbaar beledigd. Bovendien was er een incident waarbij u – samen met 2 vrienden – werd aangevallen door 3 personen aan het circus in Tbilisi. Een van uw vrienden belde de politie en jullie werden naar het politiekantoor gebracht. De politie hield jullie tot 's morgens vast en bespote jullie. Zij gaven verder echter geen gevolg aan dit incident.

Ongeveer een jaar voor uw vertrek naar Turkije leerde u een jongen kennen, genaamd L. In mei 2008 werden jullie in het dorp betrappt door de schoolkinderen toen jullie aan het kussen waren. Enkele uren nadat u thuis was gekomen, kwamen er dorpsgenoten naar uw huis. Zij beledigden en sloegen u. Ze zeiden dat u om het leven moest gebracht worden of het dorp moest verlaten. Op dat moment waren enkel uw oom en vader thuis. Zij wisten echter niet goed wat er gebeurde of zij wilden het niet geloven. Ongeveer 2 of 3 dagen na dit incident, kwam uw neef op de hoogte van uw seksuele oriëntatie. Hij beledigde u en sloeg u zwaar in elkaar, maar u slaagde erin om weg te lopen. Uw neef stapte in zijn auto en probeerde u te vinden, hetgeen niet lukte. U vluchtte naar Tbilisi, waar u nog 5 maanden verbleef. U sliep voornamelijk op straat en kreeg soms onderdak van mensen die u tegenkwam. Tijdens die periode probeerde uw familie u te vinden. Zo contacteerden zij uw voormalige klasgenote, genaamd N.S., om u via haar te vinden. Zij stond echter aan uw kant en gaf u informatie over waar uw familie zich precies bevond en waar zij u opwachtten. Daarnaast deed uw vader ook aangifte bij de politie dat u vermist was. Kort nadat u 18 jaar was geworden, werd u tegengehouden door een politieagent. Omdat u meerderjarig was, kon u een document ondertekenen waarbij u verklaarde dat u niet naar huis wilde gaan en de politieagent liet u gaan. Uiteindelijk vertrok u – omwille van deze problemen – in september 2008 naar Turkije.

De eerste maanden na uw vertrek plaatsten uw oom, neef en vader commentaren op uw posts op Odnoklassniki. Zo schreven zij dat zij u via de vrachtwagenchauffeurs die naar Istanbul reden zouden vinden. Door deze commentaren kwamen uw contacten op sociale media op de hoogte van uw seksuele oriëntatie. Uiteindelijk blokkeerde u hen en verwijderde u uw account. Sindsdien hebt u geen rechtstreeks contact meer met hen. Bovendien vernam u via N. dat uw familie u probeerde te vinden via uw moeder. Daarnaast kreeg u in Turkije te maken met diverse problemen. Zo moest u vaak verhuizen, omdat u moeilijk onderdak en werk vond. Daarnaast probeerde u contact te leggen met uw moeder, die eveneens in Turkije verbleef. Zij was echter getrouwd met een Koerd en hij wilde niet dat jullie contact hadden. Hierdoor werd u door hem bedreigd. Tot slot kreeg u problemen met een Turkse collega, E.B. Hij had uw spullen – waaronder uw gsm - gestolen en dreigde ermee om al uw privéberichten en –beelden openbaar te maken als u hem niet betaalde. Uiteindelijk kon u hem niet meer betalen en deelde hij al uw privé materiaal. Hierdoor kwamen heel wat mensen op de hoogte van uw seksuele oriëntatie en verloor u heel wat vrienden. Bovendien werd u door uw Georgische huisbaas uit uw appartement gezet. Als gevolg van deze problemen in Turkije kreeg u veel angst en paniekaanvallen. Aangezien u illegaal in Turkije was, was het moeilijk om de nodige medische hulp te krijgen.

Op 03/04/2022 keerde u terug naar Georgië om medische hulp te verkrijgen. Bovendien hoopte u dat u uw problemen kon oplossen en zich opnieuw kon vestigen in Georgië. Een aantal dagen na uw terugkeer kwam uw familie echter te weten dat u terug was. Zij stuurden berichten naar uw nicht N. – bij wie u de eerste week na uw terugkeer verbleef – waarin zij u bedreigden. Daarnaast kwamen zij naar haar appartement en vernielden zij al uw bezittingen. Nadat u vertrok bij uw nicht, belandde u op straat en bleef u soms overnachten bij mensen die u leerde kennen. Tijdens deze periode kreeg u te maken met dagdagelijkse beledigingen op straat. Dit kwam voornamelijk door het feit dat u uw kledingstijl en uiterlijk had veranderd. Zo werd u eens achtervolgd door een aantal jongeren, die u wilden aanvallen omdat u een spannende broek en T-shirt droeg. U kon echter in een taxi stappen en weggrijden. Toen u uitstapte, ging u naar een winkel waar u

een brede broek kocht. Tot slot was u - enkele dagen voor uw vertrek - op stap met een vriend, D.S., toen hij ter hoogte van het circus in zijn gezicht besproeid werd met een ontsmettingsvloeistof. U verwittigde de politie en de hulpdiensten, maar eens die aankwamen ging u weg.

Omwille van al deze problemen besloot u uiteindelijk om Georgië op 23/06/2022 te verlaten. U reisde via Polen, Tsjechië, Slowakije, Oostenrijk en Luxemburg naar België, waar u aankwam op 08/07/2022. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 13/07/2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ verklaarde u dat uw gezondheidstoestand slecht is en dat u veel hoofdpijn hebt, waardoor u ook zichtproblemen kan krijgen (Vragenlijst DVZ, punt 29). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, 24.10.2022). Op 03/05/2023 – na het eerste persoonlijk onderhoud – stuurde u een mail naar het CGVS, waarin u stelde dat u een paniekstoornis hebt en dat het ondragelijk is voor u om hier te zijn (Zie mail d.d. 03/05/2023, administratief dossier). U maakte echter verder geen melding van de gevolgen die deze paniekstoornis zou hebben op uw deelname aan de procedure voor internationale bescherming. Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat alles goed ging en dat u al heel lang last hebt van een paniekstoornis. U verklaarde echter dat dit geen invloed zou hebben op het gehoor en dat u die enkel krijgt als u alleen bent (CGVS 2, p. 3). Er werd u meegedeeld dat u het op tijd moest aangeven als er iets was of als u zich niet goed voelde (CGVS 2, p. 3). Uit de analyse van de gehoorverslagen blijkt dat uw medische toestand geen invloed heeft gehad op het verloop van de persoonlijke onderhouden. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Bovendien verklaarde u op het einde van zowel het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud dat alles goed verlopen is (CGVS 1, p. 24 & CGVS 2, p. 32). Tot slot maakte u ook bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud – wanneer u gevraagd werd of u nog opmerkingen had over het eerdere gehoor – geen melding van dergelijke problemen (CGVS 2, p. 3). Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u geen documenten neerlegde die uw medische toestand staven. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u vreest voor uw familie die u omwille van uw seksuele oriëntatie dreigen te vermoorden (CGVS 1, p. 16). Verder vreest u ook voor het algemeen homofob klimaat in Georgië (CGVS 1, p. 17).

Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer openminded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI +-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Met betrekking tot de ontdekking van uw seksuele oriëntatie door uw familie in mei 2008, dient het volgende opgemerkt te worden.

Om te beginnen kunnen er vragen worden gesteld bij de reactie van uw vader en oom na het incident waarbij u thuis werd aangevallen door enkele dorpelingen (CGVS 1, p. 8). U verklaarde immers dat zij verbaasd reageerden en dat ze ofwel niet goed doorhadden wat er gebeurde ofwel niet wilden geloven wat er gebeurde (CGVS 1, p. 18 & CGVS 2, p. 11). Bovendien verklaarde u dat uw oom en vader mogelijks niet wisten of u dat werkelijk had gedaan, namelijk het feit dat u kuste met een jongen (CGVS 2, p. 13). Tot slot hebben uw vader en oom tijdens de 2 à 3 volgende dagen verder niets gedaan tegen u of niets gezegd over het incident (CGVS 2, p. 12). Deze terughoudende reactie staat echter haaks op de houding van uw vader en oom in het verleden. U verklaarde immers dat uw vader – omdat u anders was – u reeds verschrikkelijk straffe (CGVS 1, p. 8). Daarnaast verklaarde u dat uw oom u onophoudelijk uitschold en ruzie maakte over alles (CGVS 1, p. 9). Bijgevolg is het weinig aannemelijk dat zij binnen die 2 à 3 dagen niet sneller stappen zouden ondernemen of niets zouden zeggen over het incident. Deze terughoudendheid staat eveneens haaks op de latere reactie. U verklaarde immers dat uw vader u na 2 of 3 dagen eveneens probeerde te slaan, maar dat hij dat niet kon omdat uw neef u sloeg. Daarnaast verklaarde u dat uw oom en neef besloten hadden om u om het leven te brengen, zodat ze konden tonen dat de schande was weggespoeld (CGVS 1, p. 8). Er kan niet worden ingezien waarom uw oom en vader in eerste instantie terughoudend reageerden en dan later bijzonder hard reageerden. U verklaarde dat uw vader dat dan pas deed, omdat uw neef wellicht bevestigde wat er was gebeurd (CGVS 2, p. 12). Het is echter weinig aannemelijk dat hij – gezien de ernst van het incident met de dorpelingen en zijn eerdere moeilijkheden met uw ‘anders zijn’ – in eerste instantie geen geloof zou hechten aan wat de dorpelingen zeiden en dit dan pas zou geloven nadat uw neef het bevestigde. U verklaarde immers dat de dorpelingen u hadden geslagen, u van alles verweten en eisten dat u om het leven zou gebracht worden of verdreven zou worden (CGVS 1, p. 8). Bijgevolg kan niet worden ingezien dat uw oom en vader eerst terughoudend reageren, terwijl uw vader u dan enkele dagen later wilde slaan en uw oom u om het leven wilde brengen.

Daarnaast is het opmerkelijk dat uw neef pas 2 à 3 dagen na het incident met de dorpsbewoners op de hoogte kwam van uw seksuele oriëntatie. U verklaarde immers dat uw neef in het dorp werkte, bijna altijd op straat was en dagelijks in contact kwam met de dorpelingen (CGVS 2, p. 6). Bovendien ging uw neef gedurende die 2 à 3 dagen naar buiten om te werken (CGVS 2, p. 12). Binnen deze context komt het bevreemdend over dat uw neef niet sneller op de hoogte zou komen van uw seksuele oriëntatie. Toen u hierop gewezen werd, verklaarde u dat de meerderheid van het dorp wellicht nog niet op de hoogte was en dat het 2 à 3 dagen duurt voor zo iets was verspreid (CGVS 2, p. 12). Gewezen op het feit dat uw neef veel contact had met de dorpelingen, verklaarde u dat hij dagelijks contact had, maar dat hij soms 1 of 2 dagen elders werkte dan in het dorp (CGVS 2, p. 12). Aangezien u na confrontatie zelf verklaarde dat hij dagelijks contact had, komt het weinig overtuigend over dat uw neef niet eerder iets zou vernomen hebben over wat er was gebeurd. Bovendien waren uw oom en vader wel thuis op het moment dat de dorpelingen naar uw huis kwamen, waardoor zij onmiddellijk op de hoogte waren (CGVS 1, p. 18). Bijgevolg kan verwacht worden dat zij uw neef sneller op de hoogte brachten. U verklaarde dat uw neef een druk werkschema had en dat er niet dagelijks familiale gesprekken plaatsvonden (CGVS 2, p. 12). Gezien de ernst van het incident, is het echter weinig aannemelijk dat ze uw neef niet sneller op de hoogte zouden brengen. U verklaarde echter ook dat ze het hem mogelijks hadden verteld, maar dat ze niet wisten of u het werkelijk deed (CGVS 2, p. 13). Zoals eerder aangegeven is het echter weinig overtuigend dat uw vader en oom niet eerder zouden overtuigd zijn van wat u deed. Bovendien dient opgemerkt te worden dat er – indien ze daadwerkelijk twijfelden over het feit of u werkelijk had gekust met een jongen – verwacht kan worden dat uw vader en uw oom uw neef snel op de hoogte brengen en proberen om zo snel mogelijk zekerheid te krijgen. Zeker gezien de door u geschetste context waarbinnen uw vader, uw oom en uw neef reeds in het verleden heel negatief reageerden op het feit dat u zich niet gedroeg zoals zij het wilden en uw neef u bijvoorbeeld “vrouwke” noemde (CGVS 1, p. 8-9). Ter volledigheid dient gewezen te worden op het feit dat u verklaarde dat uw neef – indien hij het diezelfde dag van het incident was te weten gekomen – zich niet zou hebben kunnen inhouden. Bijgevolg komt het dan ook bevreemdend over dat hij – indien uw neef het toch eerder wist – pas na 2 of 3 dagen zo hard reageerde.

Op basis van bovenstaande elementen kunnen er twijfels geuit worden bij de geloofwaardigheid van de reactie van uw familie toen zij op de hoogte kwamen van uw seksuele oriëntatie.

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met uw familie na uw terugkeer uit Turkije naar Georgië in april 2022, dient het volgende opgemerkt te worden.

Vooreerst slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat uw familie op de hoogte zou zijn gekomen van uw terugkeer naar Georgië op 03/04/2022. U verklaarde dat uw familie al na enkele dagen op de hoogte was gekomen van uw terugkeer naar Georgië. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat zij dit

zelfs al na 2 dagen wisten, hetgeen betekent dat zij dit rond 05/04/2022 te weten kwamen (CGVS 1, p. 16; 22 & CGVS 2, p. 25-26). Toen uw familie op de hoogte kwam, werd u gedwongen om te vertrekken uit het appartement van uw nicht N., bij wie u verbleef na uw terugkeer. In totaal verbleef u ongeveer een week bij haar (CGVS 2, p. 25). Hieruit blijkt ondubbelzinnig dat uw familie al binnen de eerste week na uw terugkeer op de hoogte was van uw terugkeer. U verklaarde dat uw familie dit wellicht te weten was gekomen via la E., iemand van uw familie die bij het justitiehuis in Tbilisi werkt. U vermoedde dat zij wellicht uw aanvraag had gezien voor uw geboorteakte, hetgeen u nodig had om een paspoort aan te vragen (CGVS 1, p. 17; 22-23 & CGVS 2, p. 26). U verklaarde op het CGVS echter dat u in mei 2022 uw geboorteakte was gaan aanvragen (CGVS 2, p. 26). Bijgevolg is het onmogelijk dat uw familie via die aanvraag al begin april 2022 te weten kwam dat u terug was in Georgië. Toen u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat de aanvraag van uw geboorteakte en de aanvraag van uw paspoort niet hetzelfde was en dat u de aanvraag van uw geboorteakte enkele dagen na uw aankomst in Georgië had gedaan (CGVS 2, p. 28). Dit is echter tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen, waarin u stelde dat u eind mei uw paspoort was gaan aanvragen en dat u uw geboorteakte in de week ervoor was gaan vragen (CGVS 2, p. 26-27). Bovendien had u ondubbelzinnig bevestigd dat u uw geboorteakte ongeveer in mei was gaan aanvragen (CGVS 2, p. 27). Toen u hierop werd gewezen, bevestigde u louter dat u uw paspoort in mei was gaan aanvragen en uw geboorteakte kort ervoor (CGVS 2, p. 28), hetgeen opnieuw tegenstrijdig was en niet te rijmen valt met het feit dat uw familie begin april op de hoogte kwam van uw terugkeer. Tot slot stuurde u via uw advocaat op 19/09/2023 uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Daarin verklaarde u dat u op 20/04/2022 uw geboorteakte had aangevraagd (Zie administratief dossier). Dit is echter opnieuw niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen dat uw familie al binnen de eerste week na uw terugkeer op de hoogte was gekomen. Bovendien is dit tegenstrijdig met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Tot slot verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat uw familie het mogelijks ook te weten was gekomen, doordat ze naar uw adres hadden gestuurd dat u uw documenten voor uw paspoort en geboorteakte moest ophalen (CGVS 1, p. 23). Dit is echter evenmin aannemelijk, aangezien u verklaarde dat uw vader u niet langer had geregistreerd als zijn zoon en u eveneens niet meer stond geregistreerd op uw adres (CGVS 1, p. 16). Bovendien valt ook dit niet te rijmen met uw verklaring dat uw familie reeds kort na uw aankomst in Georgië begin april hiervan op de hoogte kwam aangezien de ontvangst van deze documenten logischerwijs na de aanvraag van uw paspoort en geboorteakte moet zijn toegekomen, dus na eind mei. Bijgevolg slaagt u er niet in om geloofwaardige verklaringen af te leggen over de manier waarop uw familie te weten kwam dat u terug was in Georgië.

Daarnaast slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw familie daadwerkelijk stappen heeft ondernomen om u na uw terugkeer in april 2022 te vinden. U verklaarde dat uw familie berichten stuurde naar N. dat u het land moest verlaten en dat uw familie naar haar appartement kwam en uw bezittingen vernielde (CGVS 2, p. 27-28). Hierbij dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat uw familie daadwerkelijk op de hoogte was van uw terugkeer. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat uw familie probeerde om u te vinden na april 2022. Verder legde u geen enkel bewijs neer van de dreigberichten die uw familie stuurde naar uw nicht N. Nochtans verklaarde u dat u nog altijd contact hebt met uw nicht (CGVS 1, p. 10 & CGVS 2, p. 4). Bijgevolg kan verwacht worden dat u een begin van bewijs kan neerleggen van deze bedreigingen. Tot slot dient gewezen te worden op het feit dat u niet wist of uw familie nog andere stappen heeft ondernomen om u na uw terugkeer in april 2022 te vinden (CGVS 2, p. 27-28). Er kan echter verwacht worden dat u zich verder zou informeren en meer informatie zou zoeken over de stappen die uw familie heeft ondernomen om u te vinden.

Op basis van bovenstaande vaststellingen slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u door uw familie werd gevisieerd toen u terugkeerde naar Georgië in april 2022.

Met betrekking tot uw problemen als gevolg van het algemene homofob klimaat in Georgië, dient het volgende opgemerkt te worden.

Om te beginnen verklaarde u dat u in de laatste 3 maanden voor uw vertrek te maken kreeg met dagelijkse beledigingen omwille van uw uiterlijk. U verklaarde dat u na uw terugkeer uit Turkije helemaal was veranderd qua uiterlijk. Zo droeg u andere kledij en had u langer haar (CGVS 2, p. 9). In Turkije kon u zich vrij kleden, maar bij uw terugkeer naar Georgië kreeg u hierdoor problemen (CGVS 1, p. 15). Zo werd u eens achternagezeten door enkele jongeren. Zij beledigden u en wilden u aanvallen, omwille van uw kledij. U kon uiteindelijk een taxi stoppen en wegrijden. Omdat u zo bang was, bent u onmiddellijk naar de markt gegaan. Daar kocht u een broek met brede pijpen, zodat u niet meer aangevallen zou worden (CGVS 1, p. 15). In de week voor uw vertrek begon u zich aan te passen en begon u donkerdere kleren en bredere broeken te dragen (CGVS 2, p. 9). Tot slot liet u via de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud weten, dat u een constante druk voelde om zich aan te passen naar de gendernormen die in Georgië gelden. Zo sprak u daar ook over het feit dat u zich op bepaalde manieren moest kleden of spreken (Zie administratief dossier). Deze en soortgelijke problemen zijn betreurenswaardig, maar deze kunnen naar aard, intensiteit en draagwijde niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige

schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u zich niet sneller anders begon te kleden, omdat u vooral bij mensen was waarbij dat niet nodig was en omdat u geen andere kleren had meegenomen uit Turkije (CGVS 2, p. 10). Hieruit kan niet worden afgeleid dat uw kledingstijl dermate belangrijk is voor uw identiteit, dat niet verwacht kan worden dat u uw kledingstijl enigszins aanpast in bepaalde contexten om te vermijden dat u in de aandacht loopt van mensen in het openbaar.

Daarnaast verklaarde u dat u in de laatste maanden voor uw vertrek naar Turkije en tijdens de laatste maanden voor uw vertrek naar België, op straat leefde en soms bleef slapen bij mensen die u tegenkwam (CGVS 1, p. 11-12 & CGVS 2, p. 14; 25). U verklaarde echter dat u tijdens beide periodes geen pogingen had ondernomen om een ergens onderdak te vinden of een huis te vinden (CGVS 2, p. 14). In de maanden na het incident in mei 2008 en voor uw vertrek naar Turkije, deed u dat niet uit schrik (CGVS 2, p. 14). Tijdens de laatste 3 maanden voor uw vertrek naar België, zocht u geen hulp om onderdak te vinden omdat dit volgens u geen zin had (CGVS 2, p. 25). Nadat u gevraagd werd waarom u dit zei, verklaarde u louter opnieuw dat het geen zin had en dat niemand iets zou doen (CGVS 2, p. 25). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn niet afdoende. Er dient geconcludeerd te worden dat u geen enkele poging hebt ondernomen om een duurzame oplossing te zoeken voor uw verblijfssituatie. Er kan verwacht worden dat u zelf de nodige stappen ondernam om een verblijfplaats te vinden.

Tot slot dient met betrekking tot uw verklaringen dat u op school werd gepest (CGVS 1, p. 14), dat u voor uw vertrek naar Turkije werd gechanteerd door een collega omwille van uw seksuele oriëntatie (CGVS 1, p. 14-15), dat u voor uw vertrek naar Turkije uitgescholden werd op straat (CGVS 1, p. 20-21) en dat u – als gevolg van de verspreiding van uw privéberichten door een Turkse collega – berichten kreeg waarin u werd beledigd (CGVS 2, p. 21), opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen betreurenswaardig zijn, maar deze kunnen naar aard, intensiteit en draagwijde niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient gesteld te worden dat er in uw hoofdte geen sprake is van een systematische schending van uw fundamentele rechten.

Verder is het opmerkelijk dat u Georgië niet sneller verliet nadat u uw paspoort had verkregen indien de situatie voor u ondraaglijk was, zoals u aanhaalde. U verklaarde dat u – eens u uw paspoort had gekregen op 18/05/2022 – besliste om Georgië te verlaten (CGVS 2, p. 28). Nochtans verliet u Georgië uiteindelijk pas op 21/06/2022 (Zie administratief dossier, groene map, paspoort). U verklaarde dat u Georgië niet sneller verliet, omdat u aan het wachten was op een uitnodiging. U verklaarde dat het niet mogelijk was om het land zo te verlaten (CGVS 2, p. 28-29). Bij de opmerkingen die u maakte op de notities van het persoonlijk onderhoud, verklaarde u dat u wachtte op een werkvergunning van uw werkgever uit Polen (Zie administratief dossier). Uit de algemene informatie blijkt echter dat het voor Georgische Staatsburgers mogelijk is om sinds maart 2017 voor een beperkte periode visumvrij te reizen binnen de Schengenzone (zie administratief dossier, blauwe map). Bijgevolg was het voor u mogelijk om zonder een uitnodiging naar Europa te reizen. Indien uw vrees voor vervolging dermate groot was, kan verwacht worden dat u de nodige informatie zou zoeken om zo snel mogelijk Georgië te verlaten. Bijgevolg ondermijnt dit de ernst van uw vrees.

Tot slot blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden

doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging ondernam om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.

Vooreerst verklaarde u dat u noch uw problemen met uw familie noch uw problemen in het openbaar ging aanklagen bij de politie of een andere overheidsinstelling. U verklaarde dat het risico te groot was, omdat de daders hun schuld kunnen afkopen en daardoor erger en erger worden (CGVS 1, p. 19). Verder verklaarde u dat dit geen zin had en dat ze hen pas zouden vasthouden als u dood bent (CGVS 2, p. 29). Hiervoor baseerde u zich op de algemene situatie en verwees u naar alle incidenten waarmee de LGBT-gemeenschap te maken krijgt in Georgië (CGVS 2, p. 29-30). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Vervolgens verwees u ook naar het feit dat u in de periode dat u in Turkije was, niet meer in het systeem zat (CGVS 2, p. 30). Dit is eveneens geen afdoende verklaring, aangezien uit uw verklaringen bleek dat u na uw terugkeer uw geboorteakte kon opvragen en een paspoort kon aanvragen. Hieruit blijkt duidelijk dat u weldegelijk terug te vinden was en dat u bijgevolg ook uw problemen zou kunnen aanklagen bij de politie of een andere overheidsinstelling. Tot slot verwees u naar het incident dat u meemaakte met de politie voor u naar Turkije ging in 2008 (CGVS 1, p. 19-20 & CGVS 2, p. 30). Rekening houdend met het feit dat dit incident in 2008 gebeurde en dat er – zoals eerder aangegeven – reeds heel wat stappen zijn ondernomen om de werking van de politionele diensten te verbeteren, kan verwacht worden dat u een nieuwe poging ondernam om bescherming te zoeken. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat de situatie nu nog erger is (CGVS 2, p. 30). U baseerde zich hiervoor op het incident met uw vriend D.S., waarbij ontsmettingsvloeistof in zijn gezicht werd gegooit. U verklaarde dat u de politie en de ambulance op de hoogte bracht en dat – eens zij kwamen – u vertrok (CGVS 1, p. 16 & CGVS 2, p. 30). Er dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat uw vriend D. aan de politie zei dat hij zelfmoord wilde plegen en niet sprak over het feit dat hij aangevallen werd (CGVS 1, p. 16 & CGVS 2, p. 30). Bijgevolg is het begrijpelijk dat de politie in dit geval geen verdere stappen onderneemt tegen de daders. U verklaarde dat D. dat zei, omdat de daders alleen een boete zouden moeten betalen of dat ze de volgende dag vrij zouden komen en dan D. zouden lastig vallen (CGVS 1, p. 16). Opnieuw betreft het hier een blote bewering van uw vriend, die op geen enkele manier gestaafd wordt. Hierbij dient gewezen te worden op het feit dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Daarnaast verklaarde u ook dat u geen hulp had gezocht bij een advocaat (CGVS 2, p. 30). U verklaarde dat u – als u dat deed – er ook de televisie moest bijhalen en daar alles moest vertellen. Volgens u zou u dit moeten doen, omdat je anders niets kan bewijzen en een grote massa mensen moet kunnen betrekken (CGVS 2, p. 30). Bovendien verklaarde u dat u niet meer buiten zou kunnen komen en dat u bang zou zijn om buiten te komen (CGVS 2, p. 30). Om te beginnen blijkt hieruit geenszins dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat. Bovendien kan niet worden ingezien om welke reden u – indien een beroep zou doen op een advocaat – per definitie er de televisie moet bijhalen. Dit is een louter blote bewering die u op

geen enkele wijze staaft. Daarnaast verklaarde u dat het geen zin had om een advocaat te nemen, omdat – tegen dat er klacht was ingediend en de advocaat alles uitgepuzzeld had – iemand u zou doden. U verklaarde dat uw advocaat en de politie niet bij u zouden kunnen wonen (CGVS 2, p. 31). Hieruit blijkt opnieuw niet dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat. Tot slot hebt u ook geen beroep gedaan op een organisatie die losstaat van de overheid, om uw problemen aan te kaarten. Uit uw verklaringen blijkt dat u bij Identoba medische hulp was gaan vragen, maar verder hebt u op geen enkele wijze hulp gezocht bij hen (CGVS 2, p. 15 & CGVS 2, p. 30-31). Hieruit blijkt echter duidelijk dat u op de hoogte was van het bestaan van dergelijke organisaties. Bijgevolg kan verwacht worden dat u in het kader van uw problemen, een beroep deed op deze organisaties. U verklaarde dat u een contactpersoon had, namelijk N. die tot de Equality Movement behoorde (CGVS 1, p. 20). Zij had u verteld dat – als u uw problemen zou aanklagen – het niet discreet zou gebeuren en alles in de media zou komen. Ze zei dat – als u dat niet wilde – u beter niets ondernam (CGVS 1, p. 20). Op de vraag of u zich informeerde om uw problemen aan te klagen op een niet-publiekelijke manier, antwoordde u dat niemand ooit zo iets kon doen in Georgië (CGVS 2, p. 31). Dit is echter een louter blote bewering. Bovendien druisen uw verklaringen in tegen de algemene informatie waaruit blijkt dat dergelijke organisaties wel degelijk adviseren om problemen aan te kaarten en naar de politie te stappen. U maakt niet aannemelijk dat u uw problemen niet zou kunnen aanklagen bij een dergelijke organisatie en dat zij dit niet op een discrete manier zouden kunnen behandelen. Bijgevolg kan verwacht worden dat u verdere stappen had ondernomen om hulp te zoeken bij een organisatie die losstaat van de overheid.

Op basis van bovenstaande elementen slaagt u er niet in aannemelijk te maken waarom u geen bescherming zou kunnen krijgen omwille van uw problemen.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw paspoort en de foto's van uzelf bevestigen louter uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De door u neergelegde foto's met uw vriend Z.A. en de foto's met andere LGBT-vrienden, bevestigen uw seksuele oriëntatie, hetgeen eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Met betrekking tot de foto van uw vriend D. na de aanval met desinfectiespray dient opgemerkt te worden dat het hierbij gaat om een feit dat iemand anders overkwam en bijgevolg geen betrekking heeft op u. Bovendien kan uit deze foto niet worden afgeleid dat D. in de door u vooropgestelde omstandigheden gewond geraakte. Daarnaast dient met betrekking tot de foto's van uw ex-collega uit Turkije opgemerkt te worden dat op basis van deze foto niet kan worden afgeleid dat u daadwerkelijk door deze persoon werd bedreigd. Bovendien dient hierbij opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Gelet op het feit dat u verklaart over de Georgische nationaliteit te beschikken, moet in uw geval uw vrees ten opzichte van Georgië beoordeeld worden. Dit betekent dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen in Turkije niet dienstig zijn voor de analyse van uw verzoek om internationale bescherming. Tot slot verwijzen de artikels met betrekking tot de Tbilisi Pride van 08/07/2023 die u neerlegde louter naar de algemene situatie van de LGBT-gemeenschap in Georgië, hetgeen de bovenstaande beoordeling niet kan wijzigen. Hetzelfde geldt voor de videofragmenten die nog zouden worden neergelegd (zie mail meester Van Gelder dd. 09.11.2023), maar die door het CGVS niet werden ontvangen.

Op 19 september 2023 stuurde uw advocaat, meester Van Gelder, uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud door. Om te beginnen uitte u op die manier uw bedenkingen over de uitgevoerde vertalingen door de tolk (zie administratief dossier). Met de ongefundeerde stelling dat de tolk op een vreemde manier sprak, vreemde zinsbouw gebruikte en u om deze reden mogelijks niet steeds geheel accuraat heeft geantwoord, toont u op generlei wijze in concreto aan dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypothekeerd zou zijn, noch dat de gehoorverslagen geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van de gehoren, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissingen hierin geen grondslag zouden vinden. Aangezien u de notities van het persoonlijk onderhoud kon nalezen, bent u bovendien in de mogelijkheid om concreet aan te duiden welke antwoorden of vragen volgens u niet correct of niet accuraat werden weergegeven. U houdt het slechts op een rechtzetting met betrekking tot het feit dat in het gehoorverslag niet werd opgenomen dat de tolk een inhoudelijk standpunt innam over de identiteit van een persoon (zie administratief dossier). Dit heeft echter geen invloed op de in deze beslissing opgenomen motieven. Verder maakte u een opmerking met betrekking tot de commentaren die uw neef op Odnoklassniki had geplaatst (zie administratief dossier), hetgeen eveneens geen invloed heeft op de in deze beslissing opgenomen motieven. Vervolgens – met betrekking tot uw opmerkingen omtrent het moment waarop u uw geboorteakte ging aanvragen, het feit dat u wachtte op een uitnodiging in Polen om te vertrekken, de constante druk die u voelde in Georgië en de medische hulp die u zocht in Georgië na uw terugkeer uit Turkije (zie administratief dossier) – dient verwezen te worden naar de motivaties die gebruikt werden in bovenstaande beslissing. Tot slot wees u op een typefout met betrekking tot een datum (zie administratief dossier), hetgeen verder geen invloed heeft op deze beslissing.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door enkel rekening te houden met de *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 16 januari 2023. Verzoeker verwijst naar een aantal andere rapporten die bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in aanmerking hadden moeten worden genomen. Hij vraagt ook om rekening te houden met de geactualiseerde *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023 alsook met het schrijven van de Pride Tbilisi over de situatie van LGBTQI+ in Georgië dat hij als stavingstuk 8 neerlegt bij zijn verzoekschrift.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), artikel 10, lid 3, b) van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), artikelen 3, 8 en 11 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Na een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte rechtsregels en -beginselen, gaat verzoeker concreet in op de motieven van de bestreden beslissing. In een eerste onderdeel gaat hij in op de vluchtelingenstatus. Hij meent een gegronde vrees voor vervolging te hebben wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, zijnde de LGBTQI+-groep als homoseksuele man, en omwille van deze vrees voor vervolging de bescherming van zijn eigen autoriteiten niet te kunnen invoeren. Verzoeker gaat tevens in op de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij meent dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade loopt in de vorm van een onmenselijke of vernederende behandeling door de systematische discriminatie en onderdrukking van homoseksuelen.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- Dokters/ziekenhuisattest dd. 17/05/2022 (met beëdigde vertaling) (stuk 5)
- Werktoelating Polen dd. 14/06/2022 (met beëdigde vertaling) (stuk 6)
- Vliegtuigticket van Georgië naar Polen dd. 22/06/2022 (stuk 7)
- Brief Pride Tbilisi (stuk 8).

Hij voegt tevens volgende digitale literatuurlijst toe:

- CEDOCA / CGVS (11 december 2023), *COI FOCUS GEORGIE: Algemene situatie*, [weblink];
- Europese Commissie (8 november 2023), *Georgia 2023 Report*, [weblink];
- Public Defender of Georgia (2021), *The Rights Of Lgbt+ People In Georgia*, [weblink];
- Human Rights Education and Monitoring Center (2016), *Legal Situation of LGBTI Persons in Georgia*, [weblink];
- Bureau Of Democracy, Human Rights, And Labor (2022), *2022 Country Reports on Human Rights Practices: Georgia*, [weblink];

- EHRM (31 augustus 2022), *Guide on the case-law of the European Convention on Human Rights: Rights of LGBTI persons*, [weblink];
- EHRM 12 mei 2015, nr. 73235/12, *IDENTOBA AND OTHERS v. GEORGIA*, [weblink];
- Amnesty International (2022), *Amnesty International Report 2021-2022: the state of the world's human rights*, 172-174, [weblink].

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 10 april 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023.

3.2. Op 12 april 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar de nieuwe ontwikkelingen die zich in Georgië voordoen inzake de onverdraagzaamheid ten opzichte van de LGBTQI+-gemeenschap. Verzoeker verwijst naar het wetsvoorstel dat op 25 maart 2024 werd ingediend door de Georgische meerderheidspartij "Georgian Dream" dat de rechten van de LGBTQI+-gemeenschap ernstig beoogt in te perken. Verzoeker brengt tevens volgende landeninformatie ter kennis:

- Amnesty International, "Georgia: Halt legislative assault on LGBTI rights", 26 maart 2024, [weblink];
- "Mogelijke administratieve straf: "Georgian Dream" voor het verbieden van LGBT-propaganda", Sputnik, 3 maart 2024, [weblink];
- "Georgian Dream initieert grondwetswijzigingen tegen LGBT", Civil, 25 maart 2024, [weblink];
- A. Geybullayeva, "Georgian Dream's fight against LGBTQ+ people", GlobalVoices, 28 maart 2024, [weblink];
- T. Mandaria, "Georgian government crackdown on 'LGBTQ+ propaganda' risks EU aspirations", 26 maart 2024, [weblink];
- "Regeringspartij Georgië gaat "LGBT+-propagandawet" introduceren", OUTtv, 22 maart 2024, [weblink];
- "Georgia's ruling party proposes anti-LGBT law, similar to Russia's", JAMnews, 25 maart 2024, [weblink];
- "Georgia: Government seeks to codify discrimination against LGBTQ community", Eurasianet, 25 maart 2024, [weblink];
- "Georgian Dream announces constitutional changes to outlaw queer 'propaganda' and gender transitioning", OC Media, 25 maart 2024, [weblink];
- "From "God is our truth" to the "Georgian Dream" – 8 rights-restricting initiatives on sexual orientation and gender initiated in the parliament", Myth Detector, 26 maart 2024, [weblink];
- "Georgian Dream Unveils New Controversial 'Anti-LGBT' Legislation", Caucasus Watch, 26 maart 2024, [weblink];
- "GD Pushes for Anti-LGBT Constitutional Law", Civil, 25 maart 2024, [weblink];
- F. Light, "Georgia's ruling party proposes new law cracking down on LGBT rights", Reuters, 25 maart 2024, [weblink];
- R. Richards, "Georgia ruling party introduces bill restricting LGBTQ+ rights ahead of elections", Jurist, 25 maart 2024, [weblink];
- G. Gavin en D. Parulava, "Georgia wants to ban changing gender in sweeping new anti-LGBTQ+ law", Politico, 25 maart 2024, [weblink];
- G. Kobakhidze, "Ruling Majority Tests Homophobia as Campaign Pillar", 6 maart 2024, [weblink];
- Ilga Europe, "Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans, and intersex people covering the period of January to December 2023", [weblink];
- Human Right Watch, "World Report 2024", 2024:
 - o Rapport over Georgië [weblink]
 - o Volledig rapport [weblink]

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn

bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker geeft niet aan welke bepaling(en) van artikel 47 van het Handvest, dat het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht behelst, in casu en specifiek door de bestreden beslissing zou(den) (kunnen) zijn geschonden. Evenmin geeft hij concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

5.2. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt te dezen door verzoeker ook niet dienstig opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming.

Met betrekking tot artikel 11 van het EVRM, dat de vrijheid van vergadering en vereniging regelt, stelt de Raad opnieuw vast dat verzoeker niet aantoonbaar op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoeker beperkt zich in zijn betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

5.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.4.1. Verzoeker verklaart Georgië te hebben verlaten wegens een vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid. Hij vreest omwille van zijn seksuele geaardheid vermoord te worden door zijn familie. Hij kreeg tevens te maken met verbaal en fysiek geweld en vreest het algemeen homofob klimaat in Georgië. Voor een samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

5.4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers geaardheid in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het

Vluchtelingenverdrag of, in geval van terugkeer naar Georgië, een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

5.4.3. Wat betreft de algemene situatie van leden van de LGBTQI+-gemeenschap, blijkt uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de *COI Focus Georgië. Algemene situatie* van 11 december 2023, dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie lijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer open-minded zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli, waarvan de Gay Pride in 2023 werd afgelast na de laakbare bestorming door meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië, is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoeker ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoeker maakt doorheen zijn relaas echter niet aannemelijk dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade of dat hij dergelijke behandeling enkel kan vermijden door zijn geaardheid te verbergen (zie infra).

5.4.4. Wat betreft zijn problemen met zijn familie omwille van zijn seksuele geaardheid stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat zijn familie daadwerkelijk stappen heeft ondernomen om hem na zijn terugkeer uit Turkije in april 2022 te vinden. Hij verklaarde dat zijn familie berichten stuurde naar zijn nicht N. dat hij het land moest verlaten en dat zijn familie naar haar appartement kwam en zijn bezittingen vernielde (CGVS 2, p. 27-28). Verzoeker legt echter geen enkel bewijs neer van de dreigberichten die zijn familie stuurde naar zijn nicht. Nochtans verklaarde hij dat hij nog altijd contact heeft met zijn nicht (CGVS 1, p. 10 & CGVS 2, p. 4). Bijgevolg kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker een begin van bewijs kan neerleggen van deze bedreigingen. Tot slot wijst de commissaris-generaal er ook terecht op dat verzoeker niet wist of zijn familie nog andere stappen heeft ondernomen om hem na zijn terugkeer uit Turkije in april 2022 te vinden (CGVS 2, p. 27-28). Er kan echter worden verwacht dat verzoeker zich verder zou informeren en meer informatie zou zoeken over de stappen die zijn familie heeft ondernomen om hem te vinden.

5.4.5. Wat betreft zijn problemen als gevolg van het algemene homofoob klimaat in Georgië stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van een systematische schending van zijn fundamentele rechten.

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn homoseksuele geaardheid verbergt om het risico op vervolging te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, punt 76). Uit de beschikbare landeninformatie komt niet naar voor dat de situatie van LGBTQI+-personen in Georgië van die aard is dat het verborgen houden van de geaardheid noodzakelijk is om daden van vervolging te vermijden. Verzoeker toont het tegendeel alvast niet aan. Verder blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker zijn geaardheid in Georgië niet geheel verborgen, doch in zekere mate openlijk beleefde. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een sociaal leven had en maatschappelijk actief was in Georgië. Verzoeker verklaarde dat hij in de laatste drie maanden voor zijn vertrek uit Georgië te maken kreeg met dagelijkse beledigingen omwille van zijn uiterlijk. Hij verklaarde dat hij na zijn terugkeer uit Turkije helemaal was veranderd qua uiterlijk. Zo droeg hij andere kledij en had hij langer haar (CGVS 2, p. 9). In Turkije kon hij zich vrij kleden, maar bij zijn terugkeer naar Georgië kreeg hij hierdoor problemen (CGVS 1, p. 15). Zo werd hij een keer achternagezeten door enkele jongeren. Zij beledigden hem en wilden hem aanvallen, omwille van zijn kledij. Verzoeker kon uiteindelijk een taxi stoppen en weggrijden. Omdat verzoeker zo bang was, is hij onmiddellijk naar de markt

gegaan waar hij een broek met brede pijpen kocht zodat hij niet meer zou aangevallen worden (CGVS 1, p. 15). In de week voor zijn vertrek uit Georgië begon hij zich aan te passen en begon hij donkerdere kleren en bredere broeken te dragen (CGVS 2, p. 9). Tot slot liet verzoeker via de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud weten dat hij een constante druk voelde om zich aan te passen naar de gendernormen die in Georgië gelden. Zo sprak hij daar ook over het feit dat hij zich op bepaalde manieren moest kleden of spreken. De Raad sluit zich aan bij de commissaris-generaal waar deze stelt dat deze en soortgelijke problemen betreuwenswaardig zijn, maar naar aard, intensiteit en draagwijde niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast verklaarde verzoeker dat hij in de laatste maanden voor zijn vertrek naar Turkije en tijdens de laatste maanden voor zijn vertrek naar België, op straat leefde en soms bleef slapen bij mensen die hij tegenkwam (CGVS 1, p. 11-12 & CGVS 2, p. 14; 25). Hij verklaarde echter dat hij tijdens beide periodes geen pogingen had ondernomen om ergens onderdak te vinden of een huis te vinden (CGVS 2, p. 14). In de maanden na het incident in mei 2008 en voor zijn vertrek naar Turkije, deed hij dat niet uit schrik (CGVS 2, p. 14). Tijdens de laatste drie maanden voor zijn vertrek naar België, zocht hij geen hulp om onderdak te vinden omdat dit volgens hem geen zin had (CGVS 2, p. 25). Nadat hem gevraagd werd waarom hij dit zei, verklaarde hij louter opnieuw dat het geen zin had en dat niemand iets zou doen (CGVS 2, p. 25). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn niet afdoende. De commissaris-generaal heeft terdege geconcludeerd dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om een duurzame oplossing te zoeken voor zijn verblijfssituatie en er verwacht kan worden dat hij zelf de nodige stappen ondernam om een verblijfplaats te vinden.

Tenslotte met betrekking tot zijn verklaringen dat hij op school gepest werd (CGVS 1, p. 14), dat hij voor zijn vertrek naar Turkije werd gechanteerd door een collega omwille van zijn seksuele geaardheid (CGVS 1, p. 14-15), dat hij voor zijn vertrek naar Turkije uitgescholden werd op straat (CGVS 1, p. 20-21) en dat hij – als gevolg van de verspreiding van zijn privéberichten door een Turkse collega – berichten kreeg waarin hij werd beledigd (CGVS 2, p. 21), sluit de Raad zich opnieuw aan bij de commissaris-generaal waar deze stelt dat deze gebeurtenissen betreuwenswaardig zijn, maar naar aard, intensiteit en draagwijde niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

5.4.6. Tot slot, wat betreft de motieven in de bestreden beslissing die betrekking hebben op zijn verklaringen inzake de ontdekking van zijn seksuele geaardheid door zijn familie in mei 2008, inzake de wijze waarop zijn familie te weten zou zijn gekomen dat hij in april 2022 van Turkije naar Georgië is teruggekeerd en inzake de reden waarom hij pas op 21 juni 2022 Georgië heeft verlaten terwijl hij reeds sinds 18 mei 2022 over een paspoort beschikte, beschouwt de Raad als overtuigende motieven die niet worden weerhouden als pertinente vaststellingen. Verzoekers kritiek hierop en de bij het verzoekschrift toegevoegde stavingstukken hieromtrent (stavingstukken 5 tot 7) dienen derhalve niet te worden besproken daar de overige bevindingen voldoende determinerend zijn om te besluiten dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij in Georgië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet loopt.

5.4.7. Alleszins wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt verwezen, blijkt dat

Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen outing zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals 'WISG', 'Equality Movement' en 'Temida' om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder 'Equality Movement', leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Het ministerie van Binnenlandse Zaken slaagt er echter niet in om politieagenten die beschuldigd worden van homofobe reacties ter verantwoording te roepen en ondanks de aanbevelingen van ECRI en de Public Defender om een gespecialiseerde unit op te richten binnen de politie die zich bezighoudt met racistische en homo- en transfobe haatmisdrijven, bestaat dergelijke unit in 2023 nog steeds niet. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Uit voormelde recente COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de situatie tot en met 13 november 2023, blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

5.4.8. De algemene informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota verwijst (zie stavingstuk 8 bij het verzoekschrift en de digitale literatuurlijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota) teneinde de beschermingsmogelijkheden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië op de korrel te nemen, loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus van 11 december 2023 en toont bijgevolg niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn. Ook hierin wordt immers ingegaan op tekortkomingen inzake de berechting van haatmisdrijven, haatspraak van vooraanstaande politici en de Georgische orthodoxe kerk, tekortkomingen van de autoriteiten bij het bieden van bescherming tijdens manifestaties, mogelijke moeilijkheden bij het bekomen van bescherming door de autoriteiten en het gebrek aan consequenties voor de ordediensten die zich homofob gedragen. Noch het betoog van verzoeker, noch de informatie waarnaar hij verwijst, is dan ook van dien aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn.

Wat betreft het arrest van het EHRM waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst (EHRM 12 mei 2015, nr. 73235/12, *Identoba and others v. Georgia*) waarbij het Hof heeft geoordeeld dat Georgië artikelen 3 en 11 van het EVRM, in samenhang met artikel 14 van het EVRM, had geschonden en de Georgische staat heeft veroordeeld omwille van het feit dat zij geen effectieve bescherming heeft geboden aan LGBTQI+-aanhangers tijdens de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT), heeft evenwel niet per definitie tot gevolg dat verzoeker in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Immers dient elk verzoek om

internationale bescherming afzonderlijk te worden beoordeeld. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan dit arrest ten grondslag lagen, kan worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken. De Raad stipt hierbij nog aan dat het naleven van en proactief rekening houden met EHRM-vonnissen één van de twaalf EU-aanbevelingen was om kandidaat-lidstaat van de Europese Unie te kunnen worden en dat deze inmiddels volledig geïmplementeerd zou zijn (COI Focus 11 december 2023, p. 24-25, 48). De Raad herhaalt dat uit de COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat het aantal geweldsincidenten doorgaans toeneemt wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli en dat de Gay Pride in 2023 werd afgelast na de laakbare bestorming door meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten. Echter is er, hoe laakbaar het voorgaande ook moge zijn, geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen in Georgië.

5.4.9. Het gegeven dat er op meerdere vlakken ruimte is voor verbetering, zoals blijkt uit de door verzoeker aangereikte landeninformatie, komt ook tot uiting in de COI Focus van 11 december 2023, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (hem) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische autoriteiten wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Verzoeker toont niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkele poging ondernam om de bescherming van zijn eigen autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende vastgesteld: *“Vooreerst verklaarde u dat u noch uw problemen met uw familie noch uw problemen in het openbaar ging aanklagen bij de politie of een andere overheidsinstelling. U verklaarde dat het risico te groot was, omdat de daders hun schuld kunnen afkopen en daardoor erger en erger worden (CGVS 1, p. 19). Verder verklaarde u dat dit geen zin had en dat ze hen pas zouden vasthouden als u dood bent (CGVS 2, p. 29). Hiervoor baseerde u zich op de algemene situatie en verwees u naar alle incidenten waarmee de LGBT-gemeenschap te maken krijgt in Georgië (CGVS 2, p. 29-30). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Vervolgens verwees u ook naar het feit dat u in de periode dat u in Turkije was, niet meer in het systeem zat (CGVS 2, p. 30). Dit is eveneens geen afdoende verklaring, aangezien uit uw verklaringen bleek dat u na uw terugkeer uw geboorteakte kon opvragen en een paspoort kon aanvragen. Hieruit blijkt duidelijk dat u weldegelijk terug te vinden was en dat u bijgevolg ook uw problemen zou kunnen aanklagen bij de politie of een andere overheidsinstelling. Tot slot verwees u naar het incident dat u meemaakte met de politie voor u naar Turkije ging in 2008 (CGVS 1, p. 19-20 & CGVS 2, p. 30). Rekening houdend met het feit dat dit incident in 2008 gebeurde en dat er – zoals eerder aangegeven – reeds heel wat stappen zijn ondernomen om de werking van de politionele diensten te verbeteren, kan verwacht worden dat u een nieuwe poging ondernam om bescherming te zoeken. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u dat de situatie nu nog erger is (CGVS 2, p. 30). U baseerde zich hiervoor op het incident met uw vriend D.S., waarbij ontsmettingsvloeistof in zijn gezicht werd gegooid. U verklaarde dat u de politie en de ambulance op de hoogte bracht en dat – eens zij kwamen – u vertrok (CGVS 1, p. 16 & CGVS 2, p. 30). Er dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat uw vriend D. aan de politie zei dat hij zelfmoord wilde plegen en niet sprak over het feit dat hij aangevallen werd (CGVS 1, p. 16 & CGVS 2, p. 30). Bijgevolg is het begrijpelijk dat de politie in dit geval geen verdere stappen onderneemt tegen de daders. U verklaarde dat D. dat zei, omdat de daders alleen een boete zouden moeten betalen of dat ze de volgende dag vrij zouden komen en dan D. zouden lastig vallen (CGVS 1, p. 16). Opnieuw betreft het hier een blote bewering van uw vriend, die op geen enkele manier gestaafd wordt. Hierbij dient gewezen te worden op het feit dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.*

Daarnaast verklaarde u ook dat u geen hulp had gezocht bij een advocaat (CGVS 2, p. 30). U verklaarde dat u – als u dat deed – er ook de televisie moest bijhalen en daar alles moest vertellen. Volgens u zou u dit moeten doen, omdat je anders niets kan bewijzen en een grote massa mensen moet kunnen betrekken (CGVS 2, p. 30). Bovendien verklaarde u dat u niet meer buiten zou kunnen komen en dat u bang zou zijn om buiten te komen (CGVS 2, p. 30). Om te beginnen blijkt hieruit geenszins dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat. Bovendien kan niet worden ingezien om welke reden u – indien een beroep zou doen op een advocaat – per definitie er de televisie moet bijhalen. Dit is een louter blote bewering die u op

geen enkele wijze staft. Daarnaast verklaarde u dat het geen zin had om een advocaat te nemen, omdat – tegen dat er klacht was ingediend en de advocaat alles uitgepuzzeld had – iemand u zou doden. U verklaarde dat uw advocaat en de politie niet bij u zouden kunnen wonen (CGVS 2, p. 31). Hieruit blijkt opnieuw niet dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van een advocaat. Tot slot hebt u ook geen beroep gedaan op een organisatie die losstaat van de overheid, om uw problemen aan te kaarten. Uit uw verklaringen blijkt dat u bij Identoba medische hulp was gaan vragen, maar verder hebt u op geen enkele wijze hulp gezocht bij hen (CGVS 2, p. 15 & CGVS 2, p. 30-31). Hieruit blijkt echter duidelijk dat u op de hoogte was van het bestaan van dergelijke organisaties. Bijgevolg kan verwacht worden dat u in het kader van uw problemen, een beroep deed op deze organisaties. U verklaarde dat u een contactpersoon had, namelijk N. die tot de Equality Movement behoorde (CGVS 1, p. 20). Zij had u verteld dat – als u uw problemen zou aanklagen – het niet discreet zou gebeuren en alles in de media zou komen. Ze zei dat – als u dat niet wilde – u beter niets ondernam (CGVS 1, p. 20). Op de vraag of u zich informeerde om uw problemen aan te klagen op een niet-publiekelijke manier, antwoordde u dat niemand ooit zo iets kon doen in Georgië (CGVS 2, p. 31). Dit is echter een louter blote bewering. Bovendien druisen uw verklaringen in tegen de algemene informatie waaruit blijkt dat dergelijke organisaties wel degelijk adviseren om problemen aan te kaarten en naar de politie te stappen. U maakt niet aannemelijk dat u uw problemen niet zou kunnen aanklagen bij een dergelijke organisatie en dat zij dit niet op een discrete manier zouden kunnen behandelen. Bijgevolg kan verwacht worden dat u verdere stappen had ondernomen om hulp te zoeken bij een organisatie die losstaat van de overheid.

Op basis van bovenstaande elementen slaagt u er niet in aannemelijk te maken waarom u geen bescherming zou kunnen krijgen omwille van uw problemen.”

De verwijzing in het verzoekschrift en de aanvullende nota van verzoeker naar algemene informatie met betrekking tot de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap, de strenge en intensere anti-LGBTQI+-retoriek van de aan de macht zijnde partij “Georgian Dream”, alsook het wetsvoorstel dat de vrijheid van meningsuiting en vereniging sterk zou beperken ten aanzien van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst individueel wordt bedreigd of vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat noch dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om verzoeker hulp en/of bescherming te bieden.

5.4.10. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De Raad treedt volgende pertinente motieven bij:

“Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw paspoort en de foto’s van uzelf bevestigen louter uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De door u neergelegde foto’s met uw vriend Z.A. en de foto’s met andere LGBT-vrienden, bevestigen uw seksuele oriëntatie, hetgeen eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Met betrekking tot de foto van uw vriend D. na de aanval met desinfectiespray dient opgemerkt te worden dat het hierbij gaat om een feit dat iemand anders overkwam en bijgevolg geen betrekking heeft op u. Bovendien kan uit deze foto niet worden afgeleid dat D. in de door u vooropgestelde omstandigheden gewond geraakte. Daarnaast dient met betrekking tot de foto’s van uw ex-collega uit Turkije opgemerkt te worden dat op basis van deze foto niet kan worden afgeleid dat u daadwerkelijk door deze persoon werd bedreigd. Bovendien dient hierbij opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging beoordeeld moet worden ten opzichte van uw land van nationaliteit. Gelet op het feit dat u verklaart over de Georgische nationaliteit te beschikken, moet in uw geval uw vrees ten opzichte van Georgië beoordeeld worden. Dit betekent dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen in Turkije niet dienstig zijn voor de analyse van uw verzoek om internationale bescherming. Tot slot verwijzen de artikels met betrekking tot de Tbilisi Pride van 08/07/2023 die u neerlegde louter naar de algemene situatie van de LGBT-gemeenschap in Georgië, hetgeen de bovenstaande beoordeling niet kan wijzigen. Hetzelfde geldt voor de videofragmenten die nog zouden worden neergelegd (zie mail meester Van Gelder dd. 09.11.2023), maar die door het CGVS niet werden ontvangen.”

5.4.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen

5.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of de bij aanvullende nota’s geactualiseerde landeninformatie enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf ook geen concrete gegevens aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert.

5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Hij kan zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

5.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS tweemaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid om zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocaat en een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS